ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)
z 18. januára 2005 *

Vo veci T-141/01,

Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, so sídlom v Barcelone (Španielsko), v zastúpení: M. Belard-Kopke Marques-Pinto a C. Viñas Llebot, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: S. Pardo a L. Visaggio, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie C(1999) 534 zo 4. marca 1999 o zrušení finančnej pomoci z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF-u), sekcia „Usmerňovanie", ktorá bola pôvodne poskytnutá žalobcovi rozhodnutím C (93) 3394 z 26. novembra 1993, v súlade s nariadením Rady (EHS) č. 4256/88 z 19. decembra 1988 o uplatňovaní

* Jazyk konania: španielčina.

nariadenia (EHS) č. 2052/88 pokiaľ ide o EPUZF, sekciu „Usmerňovanie" [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 374, s. 25) na financovanie demonštračného projektu týkajúceho sa zavedenia nových techník pestovania sumachu (projekt č. 93.ES.06.030),

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
(druhá komora),

v zložení: predseda komory N. J. Forwood, sudcovia J. Pirrung a A. W. H. Meij,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. januára 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Na účel posilnenia hospodárskej a sociálnej súdržnosti v zmysle článku 158 ES stanovilo nariadenie Rady (EHS) č. 2052/88 z 24. júna 1988 o úlohách štrukturálnych fondov a ich účinnosti a o koordinácii ich činností navzájom, ako aj s činnosťami Európskej investičnej banky a ďalšími existujúcimi finančnými

nástrojmi [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 185, s. 9), že úlohou štrukturálnych fondov je najmä podpora rozvoja a štrukturálnych zmien menej rozvinutých regiónov, ako aj urýchlenie zmien poľnohospodárskych štruktúr a napomáhanie rozvoja vidieckych oblastí s ohľadom na reformu spoločnej poľnohospodárskej politiky [článok 1 ods. 1 a ods. 5 písm. a) a b)]. Toto nariadenie bolo zmenené a doplnené nariadením Rady č. 2081/93 z 20. júla 1993 (Ú. v. ES L 193, s. 5).

2 Článok 5 ods. 2 písm. e) nariadenia č. 2052/88 zmeneného a doplneného nariadením č. 2081/93 stanovuje, že finančná pomoc zo štrukturálnych fondov sa môže poskytnúť najmä vo forme technickej pomoci, vrátane opatrení na prípravu, preskúmanie, monitorovanie a hodnotenie činnosti a vrátane pilotných projektov a demonštrácií.

3 Dňa 19. decembra 1988 prijala Rada nariadenie (EHS) č. 4256/88 o uplatňovaní nariadenia č. 2052/88, pokiaľ ide o Európsky poľnohospodársky usmerňovací a záručný fond (EPUZF), sekciu „Usmerňovanie" [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 374, s. 25). Toto nariadenie bolo zmenené a doplnené nariadením Rady (EHS) č. 2085/93 z 20. júla 1993 (Ú. v. ES L 193, s. 44).

4 Článok 8 nariadenia č. 4256/88 zmeneného a doplneného nariadením č. 2085/93 stanovuje, že pri vykonávaní svojich úloh môže EPUZF financovať až do výšky 1 % svojej ročnej alokácie „realizáciu pilotných projektov zameraných na zmenu poľnohospodárskych a lesnohospodárskych štruktúr a rozvoj vidieka" [*neoficiálny preklad*] (druhá zarážka) a „realizáciu demonštračných projektov vrátane projektov zameraných na rozvoj a zhodnotenie lesov, ako aj na transformáciu a uvádzanie na trh poľnohospodárskych výrobkov, ktoré sú určené na demonštráciu skutočných možností výrobných a manažérskych systémov, metód a techník zodpovedajúcich cieľom spoločnej poľnohospodárskej politiky" [*neoficiálny preklad*] (tretia zarážka).

5 Dňa 19. decembra 1988 Rada takisto prijala nariadenie (EHS) č. 4253/88 na vykonanie nariadenia (EHS) č. 2052/88, pokiaľ ide o koordináciu činností rozličných štrukturálnych fondov navzájom na jednej strane a ich činností s činnosťami Európskej investičnej banky a ďalšími existujúcimi finančnými nástrojmi na strane druhej [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 374, s. 1). Toto nariadenie bolo zmenené a doplnené nariadením Rady (EHS) č. 2082/93 z 20. júla 1993 (Ú. v. ES L 193, s. 20).

6 Článok 24 nariadenia č. 4253/88 zmeneného a doplneného nariadením č. 2082/93 stanovuje o znížení, pozastavení a zrušení pomoci toto:

„1. Ak existuje podozrenie, že pomoc na vykonanie činnosti alebo opatrenia je čiastočne alebo v celom rozsahu neodôvodnená, Komisia vykoná potrebné overovanie daného prípadu v rámci partnerstva, pričom najmä vyzve členský štát alebo iné úrady, ktoré boli ním určené na vykonanie činnosti, aby v stanovenej lehote predložili svoje pripomienky.

2. Komisia môže po tomto overovaní znížiť alebo pozastaviť pomoc pre dotknutú činnosť alebo opatrenie, ak sa počas overovania zistí existencia nezrovnalostí alebo podstatných zmien, ktoré ovplyvňujú povahu a vykonanie činnosti alebo opatrenia a pre ktoré sa nepožiadalo o súhlas Komisie.

3. Každá suma, ktorá zakladá bezdôvodné obohatenie, musí byť vrátená Komisii. Nevrátené sumy sa zvyšujú o úroky za omeškanie v súlade s ustanoveniami o financovaní a s opatreniami, ktoré prijme Komisia v konaní upravenom v kapitole VIII." [*neoficiálny preklad*]

Skutkové okolnosti

Žalobca

7 Žalobca, spoločnosť Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, bola založená 4. júna 1993 v Barcelone.

8 Medzi jej spoločníkov patrili spoločnosť Compañia de Estudios y Servicios para el Medio Ambiente Codema, SA, pán A a dve ďalšie fyzické osoby. Obchodné podiely posledných dvoch menovaných následne získala spoločnosť Codema. Pri založení spoločnosti bol A menovaný za predsedu a povereného člena predstavenstva, pričom všetky právomoci predstavenstva, ktoré sa dali delegovať v súlade s právnymi predpismi, mu boli zverené na dobu piatich rokov. A bol 29. mája 1998 znovuzvolený do funkcie predsedu predstavenstva na ďalšie päťročné obdobie. Túto funkciu prestal vykonávať 31. júla 2001.

9 Sídlo žalobcu sa zo začiatku nachádzalo na adrese Calle Juan Güell č. 152, medziposchodie, v Barcelone. V roku 1996 bolo sídlo premiestnené na adresu Calle Galileu č. 303, 1. poschodie-A, a v roku 1999 na Calle Guitard č. 45, 5. poschodie, stále v Barcelone. V súčasnosti sa sídlo žalobcu nachádza na tejto adrese.

Iné subjekty Entorn

10 Dňa 22. decembra 1993 založil pán B offshore spoločnosť Entorn Trading Ltd na ostrove Guernesey. Sídlo tejto spoločnosti je v Dubline.

11 Entorn Trading splnomocnilo pána C. Na základe tohto splnomocnenia C založil 5. júla 1994 organizačnú zložku v Španielsku, ktorá dostala meno Entorn SL-Sucursal en España (ďalej len „Entorn Sucursal"). C trvalo zastupoval Entorn Sucursal. Sídlo Entorn Sucursal sa nachádzalo v podniku MB Consultores y Auditores, Plaza Ruiz de Alda, 4, 7. poschodie A, v Sevilli. V roku 1996 bolo z príkazu B sídlo Entorn Sucursal premiestnené na Tenerife, kde tento subjekt neskôr pravdepodobne zanikol.

Žiadosť a poskytnutie pomoci Spoločenstva

12 Pomoc Spoločenstva, ktorá je predmetom napadnutého rozhodnutia, bola poskytnutá na projekt s názvom „projekt demonštrácie pestovania sumachu s využitím nových techník pestovania" (ďalej len „projekt Sumach"). Sumach je rastlina typická pre stredomorskú flóru a z jeho listov sa po sušení a rozdrvení získava tanín, používaný na garbiarstvo kože. Iniciátorom tohto demonštračného projektu bol B, ktorý sa koncom roka 1992 skontaktoval s A, aby mu predniesol svoj úmysel realizovať tento projekt v Španielsku. Z podnetu B sprostredkoval A stretnutie pána B s pánom C, s trvalým pobytom v Sevilli, ktorý bol riaditeľom sekcie pre plánovanie výskumu pri Junta Andalúzie a ktorý neskôr zabezpečoval technickú realizáciu projektu a vystupoval pri zakladaní Entorn Sucursal.

13 Dňa 12. júla 1993 bol zaslaný list so záhlavím „Entorn SL" a s uvedením adresy žalobcu na generálne riaditeľstvo Komisie „Poľnohospodárstvo", do rúk úradníka tohto generálneho riaditeľstva, pána D. Obsahom tohto listu bolo vyjadrenie úmyslu žalobcu predložiť projekt Sumach na základe článku 8 nariadenia č. 4256/88 a žiadosť o poskytnutie predkladacieho formulára pre podanie žiadosti. Figuruje na ňom podpis istého „A. López Gargallo", o ktorom A vypovedal, že ho nepozná, a ktorého existenciu nebolo možné potvrdiť.

14 Dňa 14. septembra 1993 bola na Komisiu podaná žiadosť o pomoc Spoločenstva. Spolu s ňou sa poslal aj list s rovnakým záhlavím ako list z 12. júla 1993 a s nečitateľným podpisom. Dňa 22. septembra 1993 bola Komisii doručená nová verzia žiadosti o pomoc z dôvodu, že 14. septembra sa omylom poslal projekt, ktorý ešte nebol konečný. Sprievodný list obsahuje znovu rovnaké záhlavie a podpis „A. López Gargallo". Faxom z 25. októbra 1993, ktorý podpísal A, boli Komisii zaslané údaje o bankovom spojení žalobcu.

15 Komisia svojím rozhodnutím C(93) 3394 z 26. novembra 1993 (ďalej len „rozhodnutie o poskytnutí pomoci"), prijatým na základe článku 8 nariadenia Rady č. 4256/88, poskytla žalobcovi finančnú pomoc na projekt č. 93.ES.06.030. Celkové náklady projektu predstavovali 1 381 132 ECU a maximálna výška pomoci Spoločenstva bola určená na sumu 1 035 849 ECU.

Priebeh projektu

16 Listom z 30. novembra 1993 bola Komisii oznámená nová adresa „Entorn SL" (v Albacete, Španielsko) a nové údaje o bankovom spojení (účet v Banca nazionale del lavoro v Madride). Záhlavie tohto listu obsahovalo názov „Entorn SL" a novú adresu. Na liste znovu figuroval podpis „A. López Gargallo".

17 Listom z 29. marca 1994, ktorý v mene A podpísala osoba s nečitateľným podpisom, bola Komisia informovaná o tom, že v rámci projektu Sumach „Entorn SL" zriadila „na tento účel osobitnú kanceláriu, ktorá sa stane operatívnym sídlom projektu", a to v podniku MB Consultores y Auditores, v Sevilli. V tomto liste bol C označený ako zodpovedný za technickú realizáciu projektu a A ako zodpovedná osoba projektu.

18 Žalobca popiera, že A sa zúčastnil na projekte Sumach ako zodpovedná osoba a ako splnomocnenec žalobcu. Uznáva však, že sa na projekte zúčastnil ako technický poradca na účet spoločnosti Codema, a že táto spoločnosť faktúrovala Entorn Sucursal približne 2,25 milióna španielskych pesiet (ESP) za služby, ktoré poskytol A, a s nimi spojené cestovné náklady.

19 A nepodnikol žiadne právne kroky z dôvodu podobnosti obchodných mien Entorn Sucursal a žalobcu.

20 V súlade s ustanoveniami prílohy 2 rozhodnutia o poskytnutí pomoci sa vyplatili dva preddavky v celkovej výške 724 094 ECU. Prvý preddavok vo výške 414 340 ECU bol poukázaný 20. januára 1994 na bankový účet uvedený v liste z 30. novembra 1993. Vyplatenie druhého preddavku bolo oznámené faxom z 25. augusta 1995, ktorý bol adresovaný „Entorn SL" na adresu v Albacete. Tento preddavok vo výške 310 755 ECU bol poukázaný na účet v Banque Caixa v Madride, ktorého majiteľom bol „Entorn Trading Ltd Entorn SL". Toto číslo účtu bolo Komisii oznámené faxom zaslaným 14. júla 1995 v mene spoločnosti MB Consultores y Auditores, ale figuroval na ňom podpis, ktorý nezodpovedal podpisu žiadneho zo zamestnancov tejto spoločnosti.

Správne konanie a napadnuté rozhodnutie

21 Komisia 10. júla 1997 zaslala list adresovaný „Entorn SL" v Sevilli, v ktorom oznámila, že začala technické a účtovné overovanie finančnej pomoci, ktorú Komisia už poskytla na základe článku 8 nariadenia č. 4256/88. Kontrola sa vykonala v mieste vykonávania projektu v Sevilli 24. a 25. júla 1997 za prítomnosti A a C.

22 Po vykonaní kontroly v júli 1997 Komisia zaslala na adresu „Entorn (Sumach)" list s dátumom 3. apríla 1998, ktorý bol doručený na adresu MB Consultores y Auditores v Séville. V tomto liste Komisia uviedla, že existujú skutočnosti, ktoré by mohli predstavovať nezrovnalosti, a že rozhodla začať konanie podľa prílohy 2 ods. 10 rozhodnutia o priznaní a článku 24 nariadenia č. 4253/88. Takisto informovala „Entorn (Sumach)" o tom, že môže dôjsť k požadovaniu vrátenia dovtedy odsúhlasených súm. Nakoniec žiadala o predloženie dôkazov preukazujúcich, že záväzky vyplývajúce z rozhodnutia o priznaní boli splnené, v lehote šiestich týždňov. Komisia dostala odpoveď listom z 24. mája 1998, ktorý bol zaslaný zo Seville a ktorý podpísal C.

23 Dňa 4. marca 1999 prijala Komisia rozhodnutie (ďalej len „napadnuté rozhodnutie"), ktorým nariadila zrušenie predmetnej finančnej pomoci a vrátenie už zaplatených preddavkov žalobcom, prípadne osobami, ktoré právne ručia za jeho dlhy, v lehote 60 dní od doručenia rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie obsahuje nasledujúci text:

„1. Žiadosť o pomoc podala spoločnosť Entorn SL so sídlom v Barcelone. Pomoc Spoločenstva bola poskytnutá tejto spoločnosti. Medzitým bola v Dubline založená spoločnosť s obchodným menom Entorn Trading Ltd a na žiadosť [B] bola založená organizačná zložka tejto spoločnosti v Sevilli s obchodným menom Entorn SL. Všetky platby, ktoré vykonala Komisia v rámci projektu, boli poslané tejto posledne menovanej spoločnosti. Táto skutočnosť bola Komisii oznámená ako jednoduchá zmena adresy príjemcu, pričom však ide o zmenu v osobe príjemcu projektu bez súhlasu Komisie.

2. Pri vyššie uvedenej kontrole na mieste podnikania uvedenej príjemcom bolo zistené, že toto miesto podnikania patrí spoločnosti MB Consultores y Auditores. Kontrolóri nemali možnosť nahliadnuť do žiadnych dôkazových materiálov, ani do správnych alebo účtovných dokumentov súvisiacich s projektom, pričom však rozhodnutie o poskytnutí pomoci stanovuje vo svojej prílohe II, [odseky] 5 a 6, že celá dokumentácia projektu sa musí nachádzať v mieste podnikania spoločnosti a musí byť prístupná Komisii; pri tej istej

príležitosti bolo okrem toho zistené, že na rôznych dokumentoch, ktoré boli poskytnuté Komisii v súvislosti s projektom boli sfalšované podpisy a žiadne zo zariadení, ktorých fotografia sa nachádza v technickej prílohe záverečnej správy, nebolo počas projektu použité.

3. Nakoniec, z kópie účtovnej súvahy predloženej španielskemu ministerstvu financií s daňovým priznaním spoločnosti Entorn SL vyplýva, že náklady projektu predstavujú približne 23 000 000 [ESP], pričom uvádzané celkové náklady predstavovali 233 623 004 [ESP];

keďže za týchto okolností je namieste zrušiť pomoc a pristúpiť k spätnému vymáhaniu súm doteraz vyplatených na projekt v súlade s článkom 24 ods. 3 nariadenia Rady (EHS) č. 4253/88;

keďže v súlade s vnútroštátnym právom obchodných spoločností spoločníci v niektorých prípadoch ručia za dlhy spoločností;

...

prijala toto rozhodnutie:

Prvý článok

Pomoc EPUZF-u, sekcie „Usmerňovanie" v celkovej výške 1 035 849 [ECU] poskytnutá rozhodnutím Komisie C (93) 3394 spoločnosti Entorn SL na projekt č. 93.ES.06.030 s názvom „Projekt demonštrácie pestovania sumachu s využitím nových techník pestovania" sa zrušuje.

Článok 2

Spoločnosť Entorn SL a prípadne osoby, ktoré právne ručia za jej dlhy, sú povinné zaplatiť sumu 725 094 [eur]...“

24 Toto rozhodnutie bolo adresované aj Španielskemu kráľovstvu a žalobcovi bolo doručené 10. apríla 2001 na jeho adresu v Barcelone po tom, čo ho nebolo možné doručiť na adresu v Sevilli.

25 Okrem toho Komisia poskytla španielskemu ministerstvu spis o projekte Sumach, ako aj spisy dvoch iných projektov, v ktorých vystupovali A a C. Ministerstvo dalo podnet na príslušné Juzgados de Instrucción z dôvodu pokračujúceho falšovania a podvodu. A, B, C a D sú medzi osobami, ktoré stíhajú v súvislosti s projektom Sumach.

Konanie a návrhy účastníkov konania

26 Žalobca podal túto žalobu podaním doručeným kancelárii Súdu prvého stupňa 20. júna 2001. Samostatným podaním doručeným kancelárii Súdu prvého stupňa 25. júna 2001 žalobca navrhol nariadiť odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Predseda Súdu prvého stupňa uznesením z 22. októbra 2001, Entorn/Komisia (T-141/01 R, Zb. s. II-3123) tento návrh zamietol s výhradou neskoršieho rozhodnutia o trovách konania o nariadenie predbežného opatrenia.

27 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania Súd prvého stupňa položil účastníkom konania otázky a vyzval ich na predloženie dokumentov. Účastníci konania poskytli odpovede na otázky a požadované dokumenty v určenej lehote. Žalobca mal v júli 2003 možnosť v kancelárii Súdu prvého stupňa nahliadnuť do spisu, ktorý slúžil pre potreby správneho konania a ktorý predložila Komisia, okrem niektorých dokumentov, o ktorých Súd prvého stupňa rozhodol, že sa s nimi má zaobchádzať dôverne. Žalobca nepožiadal o možnosť predložiť písomné pripomienky k tomuto spisu.

28 Žalobca 13. októbra 2003 predložil detailné vyjadrenie s názvom „Pripomienky k správe pre pojednávanie". K tomuto vyjadreniu pripojil dokument, ktorý vytvorila jednotka pre koordináciu boja proti podvodom (UCLAF) 29. septembra 1997 a ktorý obsahoval správu o niekoľkých výpovediach podaných B pred úradníkmi tohto úradu, na ktorý sa dostavil dobrovoľne v septembri 1997. Tieto výpovede sa týkajú hlavne úlohy, ktorú B zohral v projekte Sumach. Žalobca v rámci trestného konania v Španielsku, ktoré sa vedie v súvislosti so skutkami dávajúcimi vznik tomuto konaniu, potvrdil, že tento dokument mu bol známy. Okrem toho navrhol, aby boli do spisu doložené zápisnice trestného vyšetrovania. Žalobca predložil 4. novembra 2003 vyjadrenie, v ktorom navrhol vykonanie radu opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na nariadenie vykonania dokazovania.

29 Súd prvého stupňa položil účastníkom konania dodatočné otázky a vyzval Komisiu, aby predložila vyššie uvedené prílohy správy UCLAF. Účastníci konania odpovedali na otázky v stanovenej lehote. Komisia predložila požadované dokumenty, avšak namietala proti ich poskytnutiu žalobcovi. Časť týchto dokumentov bola po overení ich dôvernej povahy a odstránení niektorých údajov nesúvisiacich s projektom Sumach doložená do spisu a poskytnutá žalobcovi.

30 Dňa 14. januára 2004 sa konalo neformálne stretnutie účastníkov konania pred druhou komorou Súdu prvého stupňa. Účastníkom konania bola určená lehota na vyjadrenie o možnosti mimosúdneho riešenia sporu.

31 Po tomto neformálnom stretnutí v rovnaký deň prebehlo pojednávanie, počas ktorého boli vypočuté prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa.

32 Vo vyjadreniach doručených kancelárii Súdu prvého stupňa 26. februára a 4. marca 2004 účastníci konania vyhlásili, že nie je možné predpokladať mimosúdne riešenie sporu.

33 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— vyzval Komisiu v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania, aby predložila všetky dokumenty o správnom konaní, ktoré predchádzalo prijatiu napadnutého rozhodnutia, ako aj všetky dokumenty, ktoré Komisia vytvorila a ktoré môžu prispieť s presnému zisteniu skutkového stavu,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

34 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania.

Právny stav

A — *O zohľadnení správy o výpovediach B a príloh tohto dokumentu*

Tvrdenia účastníkov konania

35 Komisia nesúhlasila s tým, aby správa o výpovediach B bola doložená do spisu z dôvodu, že žalobca nemohol získať tento dokument legálnou cestou. Komisia popiera tvrdenie žalobcu o tom, že žalobca sa mohol zúčastniť ako občianskoprávny účastník trestného konania vedeného španielskymi orgánmi, a tvrdí, že žalobca mohol tento dokument získať iba porušením tajnosti vyšetrovania. Okrem toho zdôrazňuje, že dokument je dôverný, a preto nemôže byť doložený do spisu.

36 Žalobca tvrdí, že dotknutý dokument nezískal protiprávnym spôsobom. Po počiatočnom tvrdení, že dokument získal ako občianskoprávny účastník trestného konania, žalobca na otázku Súdu prvého stupňa uviedol, že dokument mu poskytol A, ktorý ho získal v rámci trestného konania v Španielsku.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

37 Aj keď je poľutovaniahodné, že žalobca pri predložení dotknutého dokumentu poskytol nepresné vyjadrenia o okolnostiach, za ktorých tento dokument získal, to samo osebe nepostačuje na to, aby Súd prvého stupňa na tento dokument

neprihliadol. V skutočnosti žalobca na otázku Súdu prvého stupňa poskytol vierohodné vysvetlenie skutočnosti, že tento dokument získal bez dopustenia sa protiprávneho konania, ktoré by mohlo znemožniť, aby sa naň odvolal v konaní pred Súdom prvého stupňa.

38 V tomto ohľade je vhodné uviesť, že dotknutý dokument je súčasťou spisu, ktorý Komisia poskytla španielskym orgánom v súvislosti s prípadným začatím trestného konania proti osobám zodpovedným za podvodné konania týkajúce sa projektu Sumach. Je pritom v súlade so všeobecnými právnymi zásadami vzťahujúcimi sa na trestné konanie, najmä s dodržiavaním práva obhajoby, že tento dokument bol v rámci trestného konania poskytnutý osobám, ktoré mohli byť obvinené, medzi ktoré patril aj A, člen predstavenstva žalobcu v čase, keď sa odohrali skutočnosti, z ktorých vyplynul tento spor. Preto nie preukázané, že A poskytnutím dotknutého dokumentu žalobcovi porušil právne predpisy, a z toho dôvodu by Súd prvého stupňa nemal zohľadniť dokument, ktorý obsahuje upresnenia s ohľadom na skutkový stav tohto sporu.

39 Preto sa správa o výpovediach B pred úradníkmi UCLAF a tie prílohy tejto správy, ktoré Súd prvého stupňa doložil do spisu, môžu zohľadniť pri preskúmaní žalobných dôvodov žalobcu.

B — *O veci samej*

40 Žalobca uvádza tri žalobné dôvody na podporu svojej žaloby. Prvé dva žalobné dôvody, ktoré je vhodné preskúmať spoločne, sa zakladajú na porušení článku 24 nariadenia č. 4253/88 a na porušení povinnosti odôvodniť rozhodnutie. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení práva obhajoby.

O prvom a druhom žalobnom dôvode, ktoré sa zakladajú na porušení článku 24 nariadenia č. 4253/88 a na porušení povinnosti odôvodnia

Tvrdenia účastníkov konania

41 Svojimi prvými dvoma žalobnými dôvodmi žalobca v podstate tvrdí, že na jednej strane ho nie je možné považovať za príjemcu financovania Spoločenstva, a preto nie je správnym adresátom rozhodnutia o zrušení pomoci, a na druhej strane nedostal platby zodpovedajúce prvým častiam pomoci, a preto od neho nemožno požadovať vrátenie týchto súm.

42 Žalobca uznáva, že v zmysle rozhodnutia o poskytnutí pomoci je príjemcom pomoci a zodpovedným za vykonanie projektu. Tvrdí však, že jeho účasť na vypracovaní projektu sa obmedzila na to, že poskytol B právne relevantné údaje o spoločnosti a označil oblasť a prípadného technického vykonávateľa projektu v Španielsku. Za vypracovanie projektu a jeho následné zastupovanie pred príslušnými službami Komisie bol zodpovedný jedine a výlučne B. Žalobca tvrdí, že všetky dokumenty vzťahujúce sa na projekt Sumach, ktoré boli vypracované v jeho mene, okrem faxu z 25. októbra 1993, ktorý podpísal A a ktorým boli oznámené údaje o jeho bankovom spojení, sú falošné a že použitý listový papier nezodpovedá tomu, ktorý oficiálne používa.

43 Žalobca kritizuje nedostatočnú starostlivosť Komisie, a osobitne úradníka, ktorý je v zmysle článku 8 nariadenia č. 4256/88 zodpovedný za riadenie projektov, pri

poskytnutí pomoci na projekt Sumach a uvádza rad okolností, na základe ktorých mala Komisia od neho požadovať dodatočné vysvetlenia pred vyplatením pomoci.

44 Pokiaľ ide o priebeh projektu po vydaní rozhodnutia o poskytnutí pomoci, žalobca uvádza, že A, člen jeho predstavenstva, po obdržaní oznámenia o tomto rozhodnutí usúdil, že pre žalobcu nebolo možné tento projekt vykonať. A o tom informoval B a požiadal ho, aby túto skutočnosť oznámil D, s ktorým B podľa žalobcu mal veľmi úzke vzťahy.

45 Žalobca poznamenáva, že z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že táto informácia, ako aj informácia o novom bankovom účte, na ktorý mala Komisia poukázať pomoc, bola poskytnutá Komisii. V tejto súvislosti uvádza, že dokumenty o zmene bankového účtu príjemcu boli podpísané osobou s menom A. López Gallardo, ktorá nebola oprávnená na zastupovanie žalobcu.

46 Žalobca tvrdí, že Komisia súhlasila so zmenou v osobe príjemcu pomoci Spoločenstva. V žalobe tvrdí, že Komisia mlčky uznala, že žalobca prestal byť príjemcom financovania v zmysle rozhodnutia o poskytnutí pomoci. V replike tvrdí, že D, úradník Komisie zodpovedný za projekt, ústne súhlasil s tým, že projekt sa nevykoná.

47 Podľa žalobcu skutočnosť, že žalovaná inštitúcia mu nedala príležitosť na predloženie svojich pripomienok pred prijatím napadnutého rozhodnutia, preukazuje, že ho Komisia nepovažovala za príjemcu pomoci Spoločenstva. Tento záver

podľa neho potvrdzuje aj skutočnosť, že medzi dátumom napadnutého rozhodnutia (4. marec 1999) a jeho doručením (10. apríl 2001) uplynuli dva roky bez toho, že by mu bolo na jeho sídlo adresované akékoľvek oznámenie súvisiace s projektom alebo správnym konaním. Usudzuje, že bolo ľahké spojiť sa s ním po tom, čo rozhodnutie nebolo možné doručiť Entorn Sucursal.

48 Žalobca zastáva názor, že Komisia úmyselne nezohľadnila skutočnosť, že spoločnosť Entorn Sucursal a žalobca sú dva odlišné subjekty a nie je medzi nimi žiadne prepojenie, keďže akcionári, zástupcovia a členovia predstavenstva oboch spoločností sú odlišní. Podľa žalobcu zjavná podobnosť obchodného mena žalobcu a Entorn Sucursal nepostačuje na preukázanie prepojenia medzi týmito dvomi spoločnosťami.

49 Žalobca tvrdí, že ani on, ani A, v tom čase člen jeho predstavenstva, neboli zapojení do organizovanej siete na účely podvodného získania subvencií Spoločenstva, ako to uvádza Komisia. Podľa žalobcu iniciátormi podvodných konaní, o ktoré v tomto prípade ide, boli talianski občania E a B, ako aj úradník D. Vyčíta Komisii, že sa nezmieňuje o tom, akú rolu zohral D, a ani nepreskúmala, či bol členom spomenutej siete. Žalobca tvrdí, že B založil podnik s veľmi podobným obchodným menom, ako jeho, po tom, čo sa dozvedel, že žalobca už nemá v úmysle projekt realizovať. Podľa žalobcu tak nemohol urobiť bez súhlasu D, ktorý spolu s B a E mohol prísť s nápadom použiť toto meno.

50 Žalobca uznáva, že konanie A nebolo bez chýb, keďže mohol a mal reagovať na založenie spoločnosti s obchodným menom podobným obchodnému menu žalobcu. Tvrdí však, že toto konanie sa dá vysvetliť tým, že za nápadom stál úradník Komisie

zodpovedný za riadenie projektu. Žalobca si kladie otázku, či A mohol oprávnene pochybovať o spôsobilosti a čestnosti tohto úradníka. Usudzuje, že od A sa nemôže požadovať prísnejší postoj ako od úradníka povereného riadením projektu.

51 S ohľadom na výpovede B pred úradníkmi UCLAF žalobca dodáva, že tieto výpovede preukazujú, že B bol skutočným príjemcom pomoci a skutočným iniciátorom jej sprenevery. Podľa žalobcu B nepriznal iba svoju zodpovednosť za spreneveru pomoci, ale aj to, že žalobca sa tejto sprenevery odmietol zúčastniť.

52 Pokiaľ ide o vrátenie pomoci, zastáva žalobca názor, že je potrebné dokázať, že skutočne dostal sumy, ktorých vrátenie sa požaduje. Zdôrazňuje, že Komisia uznala vyplatenie pomoci novému subjektu — príjemcovi, pričom podľa rozhodnutí o poskytnutí pomoci mali byť tieto sumy vyplatené žalobcovi. Vyčíta Komisii, že neodôvodnila túto platbu v prospech iného subjektu a nikdy nepožadovala od žalobcu vysvetlenia v súvislosti s touto zmenou.

53 Žalobca tvrdí, že Komisia ho považovala za jediného zodpovedného za vrátenie pomoci až po tom, čo zistila, že nie je možné predmetnú pohľadávku vymôcť od spoločnosti, ktorá pomoc v skutočnosti dostala, t. j. od Entorn Sucursal.

54 Žalobca nakoniec tvrdí, že Komisia porušila povinnosť odôvodniť predmetné rozhodnutie vyplývajúcu z článku 253 ES, keďže podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie neuvádza jasne a súvislo dôvody, pre ktoré by sa žalobca mohol považovať za skutočného príjemcu poskytnutej pomoci, a nepreukazuje jasne a súvislo, že žalobca skutočne dostal sumy, ktorých vrátenie sa od neho požaduje.

55 Komisia na úvod uvádza, že rozhodnutie, ktoré sa v tomto konaní napáda, je jedným zo série rozhodnutí o zrušení pomoci poskytnutej v rámci sekcie „Usmerňovanie" EPUZF-u, ktoré vydala z dôvodu závažných nezrovnalostí zistených pri vykonávaní týchto projektov. Podľa Komisie existovalo prepojenie medzi týmito projektmi z dôvodu, že rovnaké spoločnosti a fyzické osoby sa zakaždým javili nejakým spôsobom spojené s predmetnými projektmi. Komisia najmä uvádza, že A a C vystupovali vo viacerých ďalších projektoch, v prípade ktorých bola zrušená pomoc Spoločenstva.

56 Komisia zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie bolo správne adresované žalobcovi, ktorému bolo určené rozhodnutie o poskytnutí pomoci.

57 Komisia tvrdí, že bola informovaná iba o zmene adresy a bankového účtu príjemcu, ale nikdy nebola informovaná o zmene v osobe príjemcu pomoci a nikdy nebol žiadaný jej súhlas s takouto zmenou. Podotýka, že A okrem toho, že neinformoval Komisiu o skutočnosti, že žalobca sa zriekol poskytnutej pomoci, zostal úzko spojený s projektom Sumach počas celej doby jeho existencie. Komisia zastáva názor, že stály kontakt medzi A, členom predstavenstva žalobcu, a B, ktorý je prepojený na spoločnosť Entorn Sucursal, ako aj účasť A na vykonávaní projektu Sumach postačujú na preukázanie zjavného prepojenia medzi žalobcom a Entorn Sucursal.

58 Čo sa týka obvinení žalobcu, podľa ktorých služby Komisie pri poskytnutí pomoci nekonali s potrebnou starostlivosťou a prezieravosťou, Komisia uvádza, že tieto

skutočnosti nemajú dopad na zodpovednosť žalobcu za použitie prostriedkov Spoločenstva, ktoré mu boli poskytnuté na realizáciu projektu Sumach.

59 Komisia zastáva názor, že odôvodnenie sporného rozhodnutia umožňuje, aby žalobca v dostatočnej miere spoznal dôvody prijatého opatrenia. Podľa Komisie žalobca nemôže požadovať, aby Komisia vo svojom rozhodnutí zdôvodnila a dokázala, že žalobca je v skutočnosti spoločnosťou, ktorá dostala platby vykonané službami Komisie.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

60 Po prvé je vhodné preskúmať, či Komisia správne adresovala žalobcovi rozhodnutie o zrušení pomoci na základe článku 24 ods. 2 nariadenia č. 4253/88 v znení zmien a doplnení. Po druhé je potrebné preveriť, či Komisia konala v súlade s právnymi predpismi, keď požadovala od žalobcu vrátenie vyplatenej pomoci Spoločenstva na základe článku 24 ods. 3 nariadenia č. 4253/88 v znení zmien a doplnení.

— O zrušení pomoci

61 Článok 24 nariadenia č. 4253/88 neuvádza presne, komu má byť adresované rozhodnutie o zrušení pomoci Spoločenstva. Je to tak z dôvodu usporiadania fungovania systému štrukturálnych fondov, ktoré vyplývajú z nariadenia č. 2052/88 v znení zmien a doplnení, pričom spôsob jeho vykonania upravuje nariadenie č. 4253/88 v znení zmien a doplnení. Z ustanovení článku 4 ods. 1 a článku 5 ods. 2 nariadenia č. 2052/88 v znení zmien a doplnení vyplýva, že činnosti Spoločenstva dopĺňajú zodpovedajúce vnútroštátne činnosti alebo k nim prispievajú a iba výnimočne majú formu priameho financovania pilotných a demonštračných

projektov Komisiou. V súlade s týmto systémom sa rozhodnutia prijaté na základe nariadenia č. 4253/88 v znení zmien a doplnení adresujú v konkrétnom prípade členským štátom, príslušným orgánom alebo iným, nimi určeným orgánom, alebo v prípade priamej činnosti Komisie jednotlivým príjemcom pomoci Spoločenstva. Z toho vyplýva, že v prípade činnosti financovanej priamo Komisiou v zmysle článku 8 nariadenia č. 4256/88 musí byť rozhodnutie o zrušení adresované príjemcovi pomoci Spoločenstva.

62 Je preto potrebné overiť, či žalobcu bolo možné považovať za príjemcu pomoci poskytnutej na projekt Sumach.

63 V tejto súvislosti je namieste na úvod podotknúť, že žiadosť o pomoc sa podala v mene žalobcu. Ak je pravdou, že označenie „Entorn SL", používané v žiadosti a súvisiacej korešpondencii, nie je úplným obchodným menom žalobcu (Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis), každému napadne, že ide o skratku tohto obchodného mena, a používanie tohto mena spolu s adresou žalobcu sa dá chápať jedine v tom zmysle, že žiadosť bola podaná v mene žalobcu. No ani na liste z 12. júla 1993, ktorý obsahoval vyjadrenie úmyslu podať žiadosť o pomoc, ani na listoch zo 14. a 22. septembra 1993, ku ktorým boli pripojené dve verzie žiadosti o pomoc, nefiguruje podpis člena predstavenstva žalobcu. Žalobca dokonca tvrdí, že použitý listový papier nie je ten, ktorý obvykle používa.

64 Vo svojich výpovediach zo septembra 1997 pred úradníkmi UCLAF B priznal, že podpísal list zo 14. septembra 1993. Okrem toho priznal, že použil podpis „A. López Gargallo", ktorý sa nachádza aj na listoch z 12. júla a 22. septembra 1993.

65 Žalobca vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý predložil Súdu prvého stupňa v rámci tohto konania, uviedol, že člen jeho predstavenstva súhlasil s tým, aby žalobca predložil projekt Sumach Komisii, pričom priamy kontakt s Komisiou nadviazal B. Okrem toho, faxom s dátumom 25. október 1993, ktorého pravosť žalobca nenapadol, člen jeho predstavenstva oznámil Komisii údaje o bankovom spojení žalobcu, s odkazom „dodatok k nášmu návrhu 93.ES.06.030" (como complemento a nuestra propuesta 93.ES.06.030). Tento dokument, ktorý odkazuje na číslo, pod ktorým bola žiadosť o pomoc pre projekt Sumach vedená Komisiou, nepreukazuje len to, že člen predstavenstva žalobcu vedel, že žiadosť o pomoc bola podaná v mene spoločnosti, ale aj to, že v mene spoločnosti prijal zodpovednosť za túto žiadosť o pomoc. Tento dokument teda preukazuje, že člen predstavenstva žalobcu odsúhlasil vyhlásenia urobené v mene žalobcu v listoch z 12. júla 1993 a zo 14. a 22. septembra 1993.

66 Z toho vyplýva, že žiadosť o pomoc je možné pripísať žalobcovi. V tomto ohľade nie je potrebné vedieť, či tri listy uvedené vyššie podpísal B, čo sa zdá v súlade s jeho výpoveďami pred UCLAF, alebo neznáme osoby.

67 Rozhodnutie o poskytnutí pomoci prijaté 26. novembra 1993 je adresované v sprievodnom liste o oznámení s dátumom 29. novembra 1993 „Entorn SL" na adresu v Barcelone, ktorá v tom čase patrila žalobcovi. Uvádza, že „za vykonanie činnosti je zodpovedná spoločnosť Entorn SL" a že „toto rozhodnutie je určené spoločnosti Entorn SL (príjemca)". Žalobca ani počas písomnej časti konania, ani na pojednávaní nespochybnil, že vedel o tomto rozhodnutí, ktoré mimochodom aj pripojil k svojej žalobe. Žalobca uviedol až v podaní zo 4. marca 2004, v ktorom zaujal stanovisko, pokiaľ ide o možnosť prípadného mimosúdneho riešenia sporu, že nejestvoval žiadny o dôkaz o zaslaní tohto rozhodnutia doporučeným listom a že

v jeho archívoch nie je zmienka o prijatí tohto rozhodnutia. Tieto tvrdenia nie sú len oneskorené, ale sú aj zjavne v rozpore s opisom skutkového stavu v podaniach žalobcu. V skutočnosti v časti jeho žaloby nazvanej „Skutkové okolnosti súvisiace s následným vykonaním projektu" žalobca v bode 25 uvádza, že A bol „informovaný o obsahu a význame rozhodnutia Komisie z 29. novembra 1993", a v bode 12 repliky uvádza, že A dostal „oznámenie o rozhodnutí z novembra 1993, ktorým sa [žalobcovi] poskytla pomoc Spoločenstva".

68 Skutočnosť, že rozhodnutie o poskytnutí pomoci neuvádza úplné obchodné meno žalobcu nevylučuje, aby bol žalobca považovaný za osobu, ktorej bolo toto rozhodnutie určené. V skutočnosti obchodné meno uvedené v rozhodnutí o poskytnutí pomoci zodpovedá obchodnému menu uvedenému v listoch zaslaných Komisii pred poskytnutím pomoci a odsúhlasených členom predstavenstva žalobcu.

69 Za týchto okolností je namieste konštatovať, že rozhodnutie o poskytnutí pomoci z 26. novembra 1993 bolo určené žalobcovi a že žalobca je príjemcom pomoci Spoločenstva.

70 V súvislosti s tvrdením žalobcu, v zmysle ktorého žalobca prestal byť príjemcom pomoci tým, že sa zriekol pomoci, je potrebné skonštatovať, že na podporu tohto tvrdenia nebol predložený žiadny dôkaz. V tomto ohľade, aj keby bolo pravdivé tvrdenie obsiahnuté v žalobe o tom, že člen predstavenstva žalobcu požiadal B, aby informoval zodpovedného úradníka Komisie, že žalobca sa zriekol vykonania projektu, nepostačuje to na konštatovanie toho, že žalobca sa platne zriekol projektu. V skutočnosti nič v spise nepotvrdzuje, že B skutočne informoval Komisiu

o úmysle žalobcu zrieť sa projektu. Pritom príjemca pomoci Spoločenstva sa nemôže zbaviť povinnosti poskytovania informácií a súčinnosti, ktoré má voči Komisii, využitím služieb tretej osoby namiesto použitia vlastných prostriedkov. Preto prípadné opomenutie B vykonať príkaz člena predstavenstva žalobcu je možné pripísať žalobcovi.

71 Podobne ani tvrdenia žalobcu o tom, že Komisia prijala jeho zrieknutie sa projektu, nepotvrdzuje nič, čo sa nachádza v spise. Z toho, že Komisia zohľadnila nové bankové spojenie, ktoré jej bolo oznámené, sa nedá vyvodiť, že táto inštitúcia súhlasila so zmenou v osobe príjemcu pomoci, keďže oznámenia, ktoré jej boli v tejto veci adresované 30. novembra 1993 a 14. júla 1995, vôbec neodkazujú na zmenu podniku, ktorý je príjemcom pomoci. Je vhodné dodať, že nie je pravdepodobné, že Komisia by bola súhlasila s takou dôležitou zmenou, akou je zrieknutie sa vykonania projektu príjemcom alebo jeho nahradenie iným podnikom, bez vydania písomného potvrdenia žalobcovi o tejto skutočnosti. V tejto súvislosti Súd prvého stupňa uvádza, že žalobca v žalobe tvrdí, že Komisia mlčky súhlasila so zmenou v osobe príjemcu, pričom v replike tvrdí, že zodpovedný úradník dal „ústny" súhlas. Tento rozpor môže vzbudiť pochybnosti o vierohodnosti tvrdení žalobcu o týchto skutočnostiach.

72 Za týchto okolností neexistuje žiadna indícia, z ktorej by bolo možné vyvodiť záver, že žalobca po poskytnutí pomoci Spoločenstva prestal byť jej príjemcom.

73 Žalobca okrem toho tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nemohlo byť určené jemu, lebo za zistené nezrovnalosti sú v prvom rade zodpovedné iné osoby, najmä B a E, a úradník Komisie, D.

74 V tomto ohľade je vhodné uviesť, že A, člen predstavenstva žalobcu, ktorého konanie v mene spoločnosti sa dá pripísať tejto spoločnosti, závažne porušil povinnosti poskytovania informácie a súčinnosti, ktoré platia pre žiadateľov a príjemcov finančnej pomoci.

75 Po prvé, člen predstavenstva žalobcu dal súhlas na to, aby B podal žiadosť o pomoc v mene žalobcu. Ďalej, okrem iného, odsúhlasil vyhlásenia urobené v mene žalobcu v súvislosti so žiadosťou o pomoc osobou, ktorá používala podpis „A. López Gargallo". Vytvoril tak pred službami Komisie zdanie, že osoba používajúca tento podpis bola oprávnená na zastupovanie žalobcu.

76 Po druhé, A nedohliadol na to, aby bola Komisia správne informovaná o tom, že žalobca sa zriekol projektu Sumach. Zachoval tým zdanie, že žalobca projekt vykonával.

77 Po tretie, A bol informovaný o založení spoločnosti Entorn Sucursal, ale nič proti tomu neurobil, pričom však nemohol prehliadnuť značné riziko toho, že služby Komisie by si mohli tieto dve spoločnosti mýliť.

78 Po štvrté, A vedel, že projekt Sumach viedol Entorn Sucursal, lebo pracoval v rámci projektu ako poradca. V tomto postavení nemohlo uniknúť jeho pozornosti, že náklady skutočne vykonávaného projektu boli podstatne nižšie ako suma poskytnutej pomoci Spoločenstva. A takisto dovolil, aby projekt, na ktorý bola žalobcovi poskytnutá pomoc, vykonávala iná spoločnosť s takmer totožným obchodným menom ako obchodné meno žalobcu, za podmienok, ktoré mohli vyvolať vážne podozrenia o nezrovnalostiach, bez toho, že by zabezpečil správne informovanie Komisie o týchto skutočnostiach.

79 Jediným vierohodným vysvetlením takého správania je to, že A sa vedome zúčastnil podvodných konaní zameraných na spreneveru platieb poskytnutých na základe pomoci Spoločenstva priznanej žalobcovi na iné účely ako tie, pre ktoré bola určená. A sa teda dopustil závažných nezrovnalostí, ktoré sa môžu pripísať žalobcovi a ktoré odôvodňujú zrušenie pomoci.

80 Účasť iných osôb nezbavuje žalobcu ako príjemcu pomoci jeho zodpovednosti za skutky vykonané v jeho mene členom jeho predstavenstva.

81 Konkrétnejšie, čo sa týka tvrdení žalobcu o úlohe, ktorú zohral v rámci vyššie uvedených podvodných konaní úradník Komisie, je vhodné uviesť, že účasť úradníka alebo zamestnanca inštitúcie na predmetných nezrovnalostiach, aj keď sa preukáže, nevylučuje zrušenie pomoci.

82 Skutočnosť, že úradník si nesplnil svoje povinnosti — či už z nedbanlivosti alebo v dôsledku úmyselného protiprávneho konania — nechráni príjemcu pomoci pred následkami nesplnenia si svojich vlastných povinností.

83 V tejto súvislosti je potrebné zamietnuť tvrdenie o tom, že výpovede B pred úradníkmi UCLAF preukazujú, že žalobca sa odmietol zúčastniť machinácií zameraných na protiprávne získanie podpory pre projekt Sumach, a že B pre tento odpor založil ďalšiu spoločnosť s veľmi podobným obchodným menom. V skutočnosti B vypovedal, že mal v úmysle získať spoločnosť žalobcu, ale keďže

sa to ukázalo nemožné, založil Entorn Trading (Dublin), aby ju získal prostredníctvom tejto spoločnosti. Naopak, nezmieňuje sa o dôvode, pre ktorý bolo nemožné získať spoločnosť žalobcu, ani o prípadnom odpore žalobcu zúčastniť sa podvodných konaní.

84 Nakoniec, čo sa týka údajného porušenia povinnosti odôvodniť rozhodnutie, postačuje uviesť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí jasne uviedla, že rozhodnutie o poskytnutí pomoci bolo adresované žalobcovi a že nebola povolená žiadna zmena v osobe príjemcu. Preto je napadnuté rozhodnutie dostatočne odôvodnené, čo sa týka postavenia žalobcu ako príjemcu pomoci.

85 Z toho vyplýva, že rozhodnutie o zrušení pomoci bolo správne adresované žalobcovi.

86 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že prvé dva žalobné dôvody nie sú dôvodné vo vzťahu k zrušeniu pomoci vysloveného v článku 1 napadnutého rozhodnutia.

— O vrátení súm zaplatených ako prvé dve časti pomoci Spoločenstva

87 Článok 24 ods. 3 nariadenia č. 4253/88 v znení zmien a doplnení stanovuje, že „každá suma zakladajúca bezdôvodné obohatenie musí byť vrátená Komisii" [*neoficiálny preklad*].

88 Toto ustanovenie neuvádza, kto je povinný Komisii vrátiť protiprávne prijaté sumy. Zo systematiky nariadení č. 2052/88 a č. 4253/88 v znení zmien a doplnení, ako bola uvedená v bode 61 vyššie, však vyplýva, že v prípade priameho financovania Komisiou má túto povinnosť príjemca pomoci. Potvrdzuje to aj odsek 10 finančných podmienok uvedených v prílohe 2 rozhodnutia o poskytnutí pomoci, v zmysle ktorého má príjemca právo zaslať svoje pripomienky pred vyhovením prípadným výzvam na vrátenie prostriedkov.

89 K tomu, aby sa od príjemcu mohlo požadovať vrátenie prijatých súm, je potrebné, aby bolo platne rozhodnuté o znížení, pozastavení alebo zrušení pomoci. S výhradou preskúmania námietok s ohľadom na porušenie procedurálnych práv žalobcu uvedených v rámci tretieho žalobného dôvodu, z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že podmienky zrušenia pomoci boli v danom prípade splnené.

90 Na druhej strane z použitia slovesa „vrátiť" v zásade vyplýva, že povinnosť vrátenia sa týka iba tých súm, ktoré príjemca skutočne prijal. Tento výklad potvrdzuje aj použitie pojmu „bezdôvodné obohatenie", alebo rovnocenných pojmov v časti iných jazykových znení článku 24 ods. 3 nariadenia č. 4253/88 v znení zmien a doplnení (pozri najmä španielske, francúzske, talianske a holandské znenie). V tomto zmysle je namieste za sumy priamo prijaté príjemcom od Komisie považovať aj sumy, ktoré Komisia vyplatila tretím osobám na príkaz príjemcu. V skutočnosti v takýchto prípadoch Komisia iba vykonáva rozhodnutia o spôsobe platby, ktoré prijal príjemca ako veriteľ v súvislosti s vyplatenou sumou.

91 Naopak, príjemca pomoci nemôže mať povinnosť vrátiť Komisii sumy, ktoré Komisia vyplatila tretím osobám bez príkazu, ktorý vydal príjemca alebo ktorý by sa dal pripísať príjemcovi.

92 Je preto potrebné overiť, či prvé dve časti pomoci boli vyplatené príjemcovi alebo či tieto platby boli vykonané na jeho príkaz.

93 Napadnuté rozhodnutie obsahuje v tomto ohľade rozporné tvrdenia. Na jednej strane uvádza, že „príjemca v rámci tejto pomoci Spoločenstva doteraz prijal celkovú sumu 725 094 [ECU]", na druhej strane tvrdí, že bola založená organizačná zložka Entorn Trading v Sevilli, a že „všetky platby, ktoré vykonala Komisia v rámci projektu, boli poslané tejto posledne menovanej spoločnosti [a že] táto skutočnosť bola Komisii oznámená ako jednoduchá zmena adresy príjemcu, pričom však ide o zmenu v osobe príjemcu projektu bez súhlasu Komisie".

94 Z dokumentov nachádzajúcich sa v spise vyplýva, že prvá časť pomoci bola poukázaná na účet otvorený v Banca nazionale del lavoro v Madride. Podľa výpisu transakcií na tomto účte vyhotoveného 19. júla 1995, ktorý je medzi prílohami výpovedí B pred úradníkmi UCLAF, prvá časť pomoci bola pripísaná na tento účet 20. januára 1994. Majiteľom účtu uvedeným na tomto výpise je „Entorn Lda — en constitución". Výpis z toho istého účtu s dátumom 15. jún 1995 uvádza ako majiteľa „Entorn Trading Ltd". Zdá sa teda, že jedným z majiteľov účtu je jeden zo subjektov, ktoré vytvoril B, spomenutých v bode 10 a 11 vyššie, konkrétne „Entorn Trading Ltd", pričom označenie „Entorn Lda — en constitución" nezodpovedá presne ani označeniu žalobcu, ani organizačnej zložky, ktorú založil C v Španielsku. V každom prípade z týchto dokumentov vyplýva, že majiteľom účtu nebol žalobca, „Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis".

95 Z toho vyplýva, že žalobca neprijal prvú časť pomoci.

96 Čo sa týka druhej časti pomoci, zo spisu vyplýva, že bola poukázaná na účet zriadený v banke Caixa v Madride, ktorého majiteľom bol „Entorn Trading Ltd (Entorn SL)". Žalobca teda neprijal ani druhú časť pomoci.

97 Pokiaľ ide o otázku, či tieto platby boli vykonané na príkaz žalobcu, a či sa preto môžu považovať za platby, ktoré prijal sám žalobca, je potrebné pripomenúť, že číslo účtu, na ktoré bola poukázaná prvá časť pomoci, bolo oznámené Komisii listom z 30. novembra 1993, spomenutým v bode 16 vyššie. Vo svojich výpovediach pred UCLAF B priznal, že tento list podpísal on.

98 Účet, na ktorý bola poukázaná druhá platba, bol Komisii oznámený faxom zaslaným 14. júla 1995 použitím formulára „MB Consultores y Auditores, SL" v Sevilli, t. j. podniku, v ktorom mal svoje sídlo Entorn Sucursal. Zo spisu nevyplýva identita osoby, ktorá tento fax zaslala.

99 Ako bolo uvedené v bode 79 vyššie, správanie A sa nedá vysvetliť ináč, než že sa úmyselne zúčastnil podvodných konaní zameraných na spreneveru platieb pomoci pre projekt Sumach v rozpore s ich určením.

100 Zaslanie správ s označením iných čísiel účtov ako účtov žalobcu pre platby častí pomoci pre Komisiu, pričom sa vyvoláva dojem, že ide o účty žalobcu, je podstatnou súčasťou týchto podvodných konaní. Vyplýva z toho, že A súhlasil so zaslaním týchto správ, a ich obsah mu je z tohto dôvodu možné pripísať.

101 Pritom však A ako predseda a poverený člen predstavenstva bol oprávnený zaväzovať žalobcu vlastným konaním, alebo konaním, na ktoré dal súhlas, v mene spoločnosti.

102 List z 30. novembra 1993 bol napísaný v mene žalobcu a je na ňom podpis „A. López Gargallo", ktorý podľa svojich výpovedí pred UCLAF použil B v listoch z 12. júla a 22. septembra 1993 (pozri bod 64 vyššie). Keďže zdanie vyvolané pred Komisiou, že tento podpis zaväzoval žalobcu, bol výsledkom machinácií, ktorých sa dopustil A (pozri bod 75 vyššie), je potrebné skonštatovať, že tento list bol poslaný s jeho súhlasom. Z toho vyplýva, že je ho možné pripísať žalobcovi nezávisle od totožnosti konkrétnej osoby, ktorá ho podpísala. Preto platba prvej časti pomoci sa môže považovať za vykonanú na príkaz žalobcu. Môže sa preto považovať za platbu prijatú samotným žalobcom.

103 Fax zo 14. júla 1995, v ktorom boli Komisii oznámené nové údaje o bankovom spojení pre platbu druhej časti pomoci, bol napísaný použitím formulára, na ktorom bolo uvedené obchodné meno a adresa spoločnosti „MB Consultores y Auditores SL" v Sevilli. Do rubriky „odosielateľ" (remite) bolo strojom napísané „Entorn Trading, SL". Toto označenie nie je síce totožné s dovtedy používaným označením v korešpondencii adresovanej Komisii v súvislosti s projektom Sumach (ktoré bolo „Entorn SL"), je však podobné.

104 Pritom v liste z 29. marca 1994 uvedenom v bode 17 vyššie bolo Komisii oznámené, že „Entorn SL" otvorilo v Sevilli kanceláriu na účely projektu Sumach, ktorej adresa bola v podniku „MB Consultores y Auditores SL". Na tomto liste je strojom písaný podpis A a nečitateľný rukou písaný podpis, ktorý patrí B podľa jeho výpovedí pred úradníkmi UCLAF. Tento list vytvára na jednej strane zdanie, že na adresu v Sevilli sa môže zasielať korešpondencia určená žalobcovi v súvislosti s projektom Sumach,

a na druhej strane, že správy posielané z tejto adresy súvisiace s týmto projektom pochádzajú od žalobcu. Tento list zapadá do predmetného podvodného konania. V tejto súvislosti list z 29. marca 1994 bol zaslaný so súhlasom A, a keďže bol poslaný v mene žalobcu, môže mu byť pripísaný bez toho, že by bolo známe, kto ho v skutočnosti podpísal.

105 V súlade so zdaním vytvoreným týmto listom sa dá žalobcovi pripísať aj fax, ktorý zaslal „Entorn Trading, SL" z adresy v Sevilli 14. júla 1995, ktorý je takisto súčasťou podvodného konania, ktorého sa A vedome zúčastnil.

106 Z toho vyplýva, že platba druhej časti pomoci na účet oznámený Komisii v tomto faxe sa musí považovať za platbu vykonanú na príkaz žalobcu, a je namieste ju považovať za platbu prijatú samotným žalobcom.

107 Preto je druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 24 nariadenia č. 4253/88 v znení zmien a doplnení nedôvodný.

108 Čo sa týka údajného porušenia povinnosti odôvodniť rozhodnutie, z napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že podľa názoru Komisie bol žalobca ako príjemca pomoci povinný vrátiť dve vyplatené časti pomoci, keďže nebola odsúhlasená žiadna zmena osoby príjemcu. Toto odôvodnenie postačuje na to, aby žalobca spoznal dôvody prijatia napadnutého rozhodnutia a aby Súd prvého stupňa vykonal svoju kontrolnú právomoc. Preto musí byť žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodniť rozhodnutie s ohľadom na vrátenie dvoch častí pomoci zamietnutý.

O treťom žalobnom dôvode, ktorý sa zakladá na porušení práva na obhajobu

Tvrdenia účastníkov konania

109 Žalobca vyčíta Komisii, že mu neumožnila predložiť písomné pripomienky po kontrole vykonanej v sídle Entorn Sucursal v Sevilli. Uznáva, že A, člen jeho predstavenstva, bol prítomný pri vykonaní kontroly. Tvrdí však, že nemal možnosť predložiť vyjadrenie.

110 Žalobca tvrdí, že nerozumie tomu, že Komisia sa po tom, čo sa dozvedela o písomných tvrdeniach C uvedených v prílohe 18 vyjadrenia, nespojila s jeho zástupcami. Usudzuje, že ide o závažné porušenie práva na obhajobu.

111 Komisia tvrdí, že v danom prípade rešpektovala právo žalobcu na obhajobu. Zastáva názor, že dala žalobcovi možnosť predložiť pripomienky k zrušeniu pomoci zaslaním listu z 3. apríla 1998, v ktorom jasne uviedla svoje výhrady voči žalobcovi a poskytla mu rozumnú lehotu na predloženie pripomienok.

112 Podľa Komisie žalobca nemôže vyvodiť zo skutočnosti, že tento list bol zaslaný na adresu v Sevilli to, že mu nebolo dané právo predložiť pripomienky. Usudzuje, že jej služby mali dobré dôvody na používanie adresy v Sevilli, a to nielen preto, že išlo o adresu naposledy oznámenú žalobcom, ale aj z dôvodu, že projekt Sumach bol riadený z tejto adresy a na tejto adrese sa vykonala kontrola tohto projektu, kde sa kontrolóri Komisie stretli s A.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

113 Rešpektovanie práva na obhajobu v každom konaní vedenom proti nejakej osobe, ktorého výsledkom môže byť sankcia, predstavuje základnú zásadu práva Spoločenstva, ktorá musí byť dodržaná aj vtedy, ak neexistuje žiadna právna úprava takého konania. Táto zásada vyžaduje, aby adresáti rozhodnutí, ktoré môžu citeľne ovplyvniť ich záujmy, mali možnosť účinne oznámiť svoje stanovisko (rozsudky Súdneho dvora z 24. októbra 1996, Komisia/Lisrestal a i., C-32/95 P, Zb. s. I-5373, bod 21, a Súdu prvého stupňa z 26. septembra 2002, Sgaravatti Mediterranea/Komisia, T-199/99, Zb. s. II-3731, bod 55).

114 Aj keď článok 24 nariadenia č. 4253/88 v znení zmien a doplnení neobsahuje ustanovenia výslovne upravujúce právo na obhajobu príjemcu pomoci, ktorej zrušenie sa pripravuje, tieto práva sú upresnené v odseku 10 prílohy 2 rozhodnutia o poskytnutí pomoci s ohľadom na finančné podmienky. V zmysle tohto znenia má príjemca pomoci možnosť predložiť pripomienky v lehote určenej Komisiou pred rozhodnutím o znížení, pozastavení alebo zrušení pomoci alebo o vrátení bezdôvodného obohatenia.

115 V danom prípade list z 3. apríla 1998, ktorý mal zaručiť príjemcovi pomoci právo byť vypočutý v súlade s odsekom 10 finančných podmienok, nebol adresovaný žalobcovi, ktorého sídlo bolo po celú relevantnú dobu v Barcelone, ale „Entorn (Sumach)", na adresu v Sevilli pri MB Consultores y Auditores, ktorú používal Entorn Sucursal.

116 Komisia však bola úmyselne uvedená do omylu listom z 29. marca 1994 uvedeným v bodoch 17 a 104 vyššie a vyvolalo sa v nej zdanie, že adresa v Sevilli je adresa kancelárie, ktorú otvoril žalobca na účely projektu Sumach. Preto sa tento list môže pripísať žalobcovi, ako to bolo uvedené v bode 104 vyššie.

117 Preto Komisia mohla platne používať túto adresu na zasielanie akejkoľvek korešpondencie súvisiacej s projektom Sumach žalobcovi, vrátane listu z 3. apríla 1998, ktorý mal žalobcovi dať možnosť predložiť pripomienky k nezrovnalostiam, ktoré mu boli vytknuté.

118 Určite sa môže javiť ako prekvapujúce, že Komisia používala túto adresu, aj keď v čase zaslania listu z 3. apríla 1998 mala k dispozícii správu o kontrole vykonanej OLAF, z ktorej vyplývalo, že adresa v Sevilli patrila spoločnosti Entorn Sucursal, ktorej sídlo bolo v roku 1996 premiestnené na Tenerife, a že existovali dve odlišné spoločnosti s veľmi podobnými obchodnými menami.

119 Žalobca sa však nemôže odvolať na túto skutočnosť aby tvrdil, že mu nebola platne poskytnutá možnosť predložiť pripomienky.

120 V skutočnosti žalobca sám priznal, že A, člen jeho predstavenstva, vedel o existencii listu z 3. apríla 1998. Tvrdí síce, že A vyvodil zo skutočnosti, že list bol zaslaný na adresu do Seville záver, že Komisia ho nepovažovala za zodpovedného za zistené nezrovnalosti. A však nemohol nevedieť, že tento list bol zaslaný na adresu v Sevilli v dôsledku zmätku v súvislosti s presnou adresou žalobcu, ktorý úmyselne vytvorili a udržiavali osoby zúčastnené na podvodných konaniach súvisiacich s projektom Sumach, medzi ktoré patril aj A. Okrem toho vedel, že pomoc bola poskytnutá žalobcovi, a že on sám nezabezpečil, aby bola Komisia informovaná o údajnom zrieknutí sa projektu. Za týchto okolností mu muselo byť jasné, že bolo v záujme žalobcu sa oboznámiť s listom z 3. apríla 1998 a predložiť svoje pripomienky týkajúce sa nezrovnalostí, ktorých sa dopustil. Žalobca preto mohol predložiť pripomienky, ak si tak želal urobiť.

121 Je vhodné dodať, že účastník konania sa nemôže dovolávať vlastnej zlomyseľnosti (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora zo 7. februára 1973, Komisia/Taliansko, 39/72, Zb. s. 101, bod 10, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mischo k rozsudku Súdneho dvora z 20. septembra 2001, Courage a Crehan, C-453/99, Zb. s. I-6297, I-6300, bod 39). Rovnako sa účastník konania nemôže dovolávať protiprávneho konania osoby oprávnenej konať v jeho mene, aby sa zbavil vlastnej zodpovednosti za protiprávne skutky tejto osoby. Preto sa žalobca nemôže odvolávať na omyl Komisie, na vyvolaní ktorého sa úmyselne podieľal člen jeho predstavenstva.

122 Z toho vyplýva, že zaslanie listu z 3. apríla 1998 na adresu v Sevilli bolo postačujúce na zabezpečenie práva žalobcu na obhajobu.

123 Z tohto dôvodu je tretí žalobný dôvod žalobcu založený na porušení práva na obhajobu nedôvodný.

C — *O návrhoch žalobcu na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na nariadenie vykonania dokazovania*

Tvrdenia účastníkov konania

124 Žalobca v žalobe a v replike navrhol, aby Súdny dvor vyzval Komisiu, aby predložila „všetky dokumenty o správnom konaní, ktoré predchádzalo prijatiu [napadnutého] rozhodnutia".

125 Vo svojom vyjadrení k správe pre pojednávanie 13. októbra 2003 žalobca navrhol, aby Súd prvého stupňa „súhlasil s tým, aby boli do spisu doložené zápisnice trestného vyšetrovania, [keďže] ich [obsah] môže byť dôležitý pre zistenie pravdy".

126 Potom, vo vyjadrení predloženom 4. novembra 2003, žalobca navrhol po prvé, aby Súd prvého stupňa nariadil, aby Komisia poskytla všetky údaje v súvislosti s projektom Sumach tak pred, ako aj po poskytnutí pomoci, aby doložila do spisu všetky dokumenty, či už dôverné alebo nie, ktoré má v súvislosti s touto vecou, a po druhé, aby Súd prvého stupňa vypočul ako svedkov „úradníkov Komisie, ktorí mohli priamo alebo nepriamo zasiahnuť do správneho konania pred a po poskytnutí podpory na projekt Sumach, ako aj tých, ktorí viedli vnútorné vyšetrovanie začaté príslušnými službami Komisie", ako aj B.

127 Žalobca uvádza, že chce takto získať potvrdenie skutočností uvedených v správe UCLAF o výpovediach B a prípadne aj upresnenia týchto skutočností. Okrem toho usudzuje, že tieto svedecké výpovede by mohli preukázať, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na základe zjavne chybného posúdenia skutkového stavu.

128 Komisia usudzuje, že počas správneho konania mal žalobca vedomosť o všetkých skutočnostiach a okolnostiach potrebných pre svoju obhajobu. Tvrdí, že sa nemôže vyjadriť k návrhu na vypočutie úradníkov ako svedkov, lebo je príliš všeobecný a vypočutie navrhovaných svedkov by nemalo význam pre túto vec.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

129 Podľa článku 64 ods. 2 písm. a) a b) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa je účelom opatrení na zabezpečenie priebehu konania najmä zabezpečiť účelný priebeh písomnej a ústnej časti konania a uľahčenie dokazovania, ako aj stanoviť body, ku ktorým majú účastníci konania doplniť svoje tvrdenia, alebo ktoré si vyžadujú vykonanie dokazovania. Podľa článku 64 ods. 3 písm. d) a článku 64 ods. 4 toho istého rokovacieho poriadku môže každý účastník konania v ktoromkoľvek štádiu konania navrhnúť prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a môže sa nimi žiadať, aby boli predložené dokumenty alebo akékoľvek listiny týkajúce sa veci (rozsudok Súdneho dvora zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 92).

130 Naopak, účelom nariadenia vykonania dokazovania v zmysle článkov 65 až 67 toho istého rokovacieho poriadku je umožniť zistiť pravdivosť skutkových tvrdení, ktoré uvádza účastník konania na podporu svojich žalobných dôvodov (rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. novembra 2000, Bareyt a i./Komisia, T-175/97, Zb. VS s. I-A-229 a II-1053, bod 90). V tejto súvislosti žaloba obsahuje v súlade s článkom 44 ods. 1 písm. e) toho istého rokovacieho poriadku označenie dôkazov, ktorými žalobca preukazuje svoje tvrdenia. Článok 48 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku dovoľuje, aby účastníci konania tak v replike, ako aj v duplike navrhli vykonanie ďalších dôkazov na účel preukázania svojich tvrdení, musia však odôvodniť svoje omeškanie s takýmto návrhom. Podľa článku 66 rokovacieho poriadku však aj keď Súd prvého stupňa nariadi vykonanie dokazovania, nie je tým dotknuté právo na vykonanie dôkazu opaku a právo navrhnúť doplnenie vykonaného dokazovania.

131 Návrh žalobcu na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na nariadenie vykonania dokazovania je potrebné preskúmať vo svetle týchto zásad.

132 Čo sa týka po prvé návrhu na doloženie do spisu zápisníc o vykonaní dôkazov v trestnom konaní, uvedeného vo vyjadrení k správe pre pojednávanie, je vhodné

uviesť, že žalobca tieto zápisnice nepredložil Súdu prvého stupňa. Tento návrh treba preto chápať v zmysle žiadosti o to, aby Súd prvého stupňa požiadal španielske orgány o predloženie týchto dokumentov. Aj keď žalobca môže v ktoromkoľvek štádiu konania navrhnúť nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, je na Súde prvého stupňa, aby posúdil, či navrhované opatrenie prispieva k plynulému priebehu konania. Aby Súd prvého stupňa mohol túto vec posúdiť, účastník konania, ktorý dáva návrh, musí označiť požadované dokumenty a poskytnúť Súdu prvého stupňa aspoň minimálne množstvo informácií, ktoré preukazujú potrebu týchto dokumentov pre dané konanie (rozsudok Baustahlgewebe/Komisia, už citovaný, bod 93). V prípade návrhu na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania zameraného na získanie nových informácií o skutkovom stave, ktorý bol podaný v takom štádiu konania, v ktorom je vykonávanie nových dôkazov v zásade zakázané, je osobitne potrebné, aby účastník konania, ktorý navrhuje nariadenie týchto opatrení uviedol dôvody, pre ktoré tento návrh nedal skôr.

133 V danom prípade žalobca už v žalobe odkázal na trestné konanie začaté v Španielsku. O prípadnom význame zápisníc spísaných v rámci toho konania sa v zásade dalo presvedčiť už v tomto štádiu. Okrem toho Komisia doložila do spisu dve zápisnice, obsahujúce výpovede A a C v rámci dokazovania v trestnom konaní, ako prílohy k svojmu vyjadreniu. Návrh žalobcu pritom neobsahuje žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých by sa dala posúdiť potreba predloženia ďalších zápisníc spísaných v rámci tohto vyšetrovania pre toto konanie, okrem všeobecného tvrdenia, podľa ktorého „ich obsah môže byť dôležitý pre zistenie pravdy", ani vysvetlenie dôvodov, pre ktoré nepožiadal o predloženie týchto dokumentov skôr. Za týchto okolností Súd prvého stupňa usudzuje, že nariadenie tohto opatrenia by nezabezpečilo účelný priebeh písomnej a ústnej časti konania a uľahčenie dokazovania.

134 Po druhé, čo sa týka návrhu obsiahnutého vo vyjadrení zo 4. novembra 2003, ktorým sa navrhuje, aby Súd prvého stupňa nariadil, aby Komisia „poskytla bez výnimky všetky údaje v súvislosti s projektom Sumach tak pred, ako aj po poskytnutí pomoci,

aj keď môžu osvedčovať účasť jej úradníkov na medzinárodnom spolčení na spreneveru rozpočtových prostriedkov Komisie a prostriedkov občanov Európy" a „aby doložila do spisu všetky dokumenty, či už dôverné alebo nie, ktoré má v súvislosti s touto vecou", je potrebné skonštatovať na prvom mieste to, že žalobcovi sa nemôže vyčítať, že nedal tento návrh skôr. Žalobca skutočne už v žalobe požadoval predloženie všetkých dokumentov vzťahujúcich sa na správne konanie predchádzajúce prijatiu napadnutého rozhodnutia, Súd prvého stupňa nariadil predloženie spisu, ktorý slúžil pre potreby správneho konania a Komisia predložila spis, ktorý bol podľa nej predmetný týmto spisom, ktorý slúžil pre potreby správneho konania. To, že spis, ktorý slúžil pre potreby správneho konania predložený Komisiou neobsahoval všetky dokumenty súvisiace s vyšetrovaním UCLAF a že mohli existovať ďalšie dokumenty súvisiace s týmto vyšetrovaním, mohol žalobca zistiť až potom, čo mu A poskytol správu o výpovediach B pred UCLAF.

135 Žalobca však neuvádza, aký význam by mali tieto dokumenty pre potreby konania, okrem toho, že podľa jeho názoru by tieto dokumenty mohli preukázať účasť niektorých úradníkov Komisie na podvodnom konaní v rámci projektu Sumach. Aj keď sa však preukáže takáto účasť úradníkov Komisie, nech je akokoľvek odsúdeniahodná, sama osebe nie je spôsobilá ovplyvniť legalitu napadnutého rozhodnutia, ako to bolo uvedené aj v bodoch 81 a 82 vyššie. V tomto ohľade preto žalobcom navrhnuté opatrenie nemá význam pre riešenie sporu.

136 Po tretie, čo sa týka návrhu na vypočutie svedkov, ktorých mená sú uvedené vo vyjadrení zo 4. novembra 2003, žalobca pri uvedení skutočností, v súvislosti s ktorými žiada o vypočutie týchto svedkov, uvádza iba toľko, že cieľom ich vypočutia je, „aby svedkovia potvrdili a prípadne aj upresnili pred Súdom prvého stupňa skutočnosti a prvky uvedené [v správe o výpovediach B pred úradníkmi UCLAF] a aby osvedčili, že [napadnuté rozhodnutie] je protiprávne, keďže bolo prijaté na základe zjavne chybného posúdenia skutkového stavu".

137 S ohľadom na výpovede B je potrebné skonštatovať, že ich obsah vo veľmi veľkej miere zodpovedá skutočnostiam už uvedeným vo vyjadreniach účastníkov konania a v ich prílohách. Aj keď B upresnil niektoré skutočnosti, týkajúce sa skutkového stavu vyplývajúceho zo spisu, napríklad spoznaním niektorých podpisov, ktoré predtým nemohli byť identifikované, tieto skutočnosti nepoprel. Ako však už bolo uvedené v bodoch 66, 102 a 104 vyššie, výsledok tohto konania nezávisí od nových skutočností obsiahnutých vo výpovediach B, ktoré nie sú podopreté žiadnymi inými časťami spisu. Naopak, o veľmi všeobecnej snahe žalobcu preukázať nepresnosť skutkového stavu zisteného pred vydaním napadnutého rozhodnutia treba povedať, že žalobca neuvádza skutočnosti, o ktoré ide, a neudáva žiadny dôvod na vysvetlenie toho, že nenavrhol vykonanie týchto dôkazov už v žalobe.

138 Z toho vyplýva, že nie je namieste vyhovieť návrhom na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na nariadenie vykonania dokazovania, ktoré sú obsiahnuté vo vyjadrení žalobcu k správe pre pojednávanie a v jeho vyjadrení zo 4. novembra 2003.

139 Z toho, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že žaloba musí byť zamietnutá.

O trovách

140 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobcu, vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Žalobca je povinný znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii, vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.**

Forwood Pirrung Meij

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 18. januára 2005.

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

J. Pirrung

Obsah

Právny rámec ..... II - 99

Skutkové okolnosti ..... II - 102

Žalobca ..... II - 102

Iné subjekty Entorn ..... II - 102

Žiadosť a poskytnutie pomoci Spoločenstva ..... II - 103

Priebeh projektu ..... II - 104

Správne konanie a napadnuté rozhodnutie ..... II - 105

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 108

Právny stav ..... II - 111

A — O zohľadnení správy o výpovediach B a príloh tohto dokumentu ..... II - 111

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 111

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 111

B — O veci samej ..... II - 112

O prvom a druhom žalobnom dôvode, ktoré sa zakladajú na porušení článku 24 nariadenia č. 4253/88 a na porušení povinnosti odôvodnia ..... II - 113

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 113

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 118

— O zrušení pomoci ..... II - 118

— O vrátení súm zaplatených ako prvé dve časti pomoci Spoločenstva II - 125

O treťom žalobnom dôvode, ktorý sa zakladá na porušení práva na obhajobu . II - 131

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 131

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 132

C — O návrhoch žalobcu na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na nariadenie vykonania dokazovania ..... II - 134

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 134

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 136

O trovách ..... II - 139